

## LÜTFİ HALİL YINANÇ

Doc: 3; 16.8.1963

Çok muhterem ve nazik kardeşim Tayyip Beyefendi;

Pek kıymetli ve dilnevâz mektubunuza uzun müddet cevap vermediğimden dolayı zât-ı âlinize karşı ne kadar mâhcup ve mükedder olduğumu bir türlü tarif ve tavsif edemem. Ah şu fani dünyada bu naçiz kardeşiniz, hele beş buçuk sene içinde nelerle karşılaştım. Günâ-gün çektiğim ve çekmekte olduğum âlâm ve ızdırab nihayet sıhhatime tesir etti. Beş gün yatakta bir gün ayakta vakit geçirmekteyim. Manevi sıkıntıya bir de maddi felaket ve ihtiyarlık da inzimam edince daha başka bir hal kesb ediyor.

Yeğeniniz Hüsamettin Elbistan Özel Lisesini resmileştirmek üzere memleketin müzelerinin ısrarıyla Ankara'ya gitmişti. Yarım bir vaat ile Elbistan'a gelirken kasabaya 35 kilometre mesafede bir virajı kat edemeyen şoförün hatasıyla büyük bir trafik kazasına maruz kaldı. Yedi gün Malatya Hastanesinde karmada kaldı. Biz çoluk çocuk Malatya'ya döküldük. Cenab-ı Hak yüzümüze baktı. Hayatını bize bağışladı. Hamdine, lütfuna, keremine yüz binlerce şükürler olsun.

Maddi ızdırabın gerçi bir kıymeti yok ise de o da düşündürmekten hâli bırakmıyor. Bu sene ekinlerimizin bir kısmı doluya uğradı. Bilhassa bize ait olan köyler semâvî âfâta maruz kaldı. Bu yüzden hayli zarar ve ziyana uğradım. Sağlık olsun onların nazarımda hiçbir değeri yok.

Vakit ve zamanında mektubunuza cevap takdim edemediğimden kusurumun af ve safh buyurulmasını istirham ederim. Evvelki mektuplarımda da arz ettiğim gibi, yegâne teselli menbaim zât-ı âlinizin tatlı mektuplarıdır. Bendeniz bu mazeretler karşısında yazamıyorum. Bari zât-ı âliniz olsun arayı uzatmayınız. Bir aralık tebdil-i havaya gittim. Zât-ı âlinizi ne kadar özledim. Mükrimin Bey'in acısının yarası kapanmadı. Gün be-gün arttı. Hele evlad-ı manevisi olan şahsın hatt-ı hareketi bütün bütün yarımı derinleştirdi. Refet Nehoz da buraya geldi. Hissesine düşen emval-i gayri menkuleyi taslit edecekti diğer vereselerle uyuşulamamış gitti. Yazık (...) bendenizi alakadar etmez. Acısını bize bıraktı, malını hâşâ huzurunuzdan köpeklerle bıraktı. Cenab-ı Hak taksiratını affetsin âmin. Hilmi Ziya Beyefendi ile ara sıra muhabere ediyorum, vaziyet ve vaktim müsait olsa diğer samimi arkadaşlarla da muhabere temin ve tesis edeceğim. Bir aralık Osman Turan Bey ile de mektuplaşıyordum. Birden bire kesti. Yalnız zât-ı âliniz bana yadigâr olarak kâfidir. Tayyip Beyefendi! Müsaadenizle ve affınıza ve samimiyetimize mazuren maruzatta bulunacağım. Urfa'da vazife-i askeriyesini ifa eden üçüncü oğlum Halil Sükuti Yinanç 23 Eylülde terhis olunacaktır. Askerlikten önce yine Urfa'da sanat okulunda Türkçe öğretmenini bulunuyordu. Şimdi Maarif Vekâletine Elbistan orta mektebi Türkçe öğretmenliğine müracaat edecektir. İki Türkçe öğretmenini açıktır. Çocuklarımı son merhalemden bir arada görmek isterim. Ne çare ki Maarif Vekâletinde eski tanıdıklarımız kalmadı. Hasan Doğanay ve Osman Biner gibi zevat değişildi. Kimseyi tanımıyorum. Trakya'ya veya şarka tayin edileceğinden endişe etmekteyim. Elbistan'a tayini için samimi bir arkadaşınıza bir mektup yazarak teminine yüksek delaletinizi esirgemeyeceğinizden eminim. Şayet Elbistan mümkün olmadığı takdirde Malatya, Gaziantep, Maraş, Kayseri olsun bu hususta ciddi himmetinizi beklerim. Hani bir fırsatta Anadolu seyahatine çıkmak niyetinde idiniz. Ne olur Malatya'dan Elbistan'a kadar teşrif etseniz de bol bol görüşsem olmaz mı? Vaad-i âlinizi kuvveden fiile çıkar ve Malatya'dan telle teşrifinizi beklerim. Çocukların gözlerinden öperim. Leman Hanımefendi'ye hürmetler eder zât-ı âlinizin de gözlerinden öperim. Çocuklarım ellerinizden, teyzeleri dualar ederler. Çok muhterem ve aziz Tayyip Beyefendi. 16.8.1963

Hürmetkârınız

Lütfi Halil Yinanç